HOOFDPIJN
MIGRAINE
TANDPIJN
GRIEP
RHEUMATIEK
ZENUWKLOPPINGEN
PIJN DER MAANDSTONDEN
als de
Wonderbare BRUINE POEDERS
van
't ROOS KRUIS
der Apotheek DE POORTERE
SINT-NIKLAAS-WAAS
U oogenblikkelijk, zonder schadelijke gevolgen
De doos van 5 poeders fr. 4.00
fr. 10.00
Te verkrijgen in alle goede Apotheken
Gebruik ze eens! U zult nooit geen andere meer gebruiken

Studie van Mter Joseph de SCHAETZEN, notaris te Tongeren,

OPENBARE VERKOOPING
van

BOUWLANDEN

VREEREN.

Op Dinsdag 18 April 1939, **om 2 uur namiddag, ter herberge van Mr Hubert PEGARD SMETS, hoek der Statielaan, Nr 1, te Tongeren, zal de Notaris JOSEPH DE SCHAETZEN te Tongeren ten verzoeke der kinderen van wijle Jean Voesen-Fransen, te Henis, openbaar te koop stellen :**

Gemeente Vreeren.

1°) **Een Bouwland** groot 5 aren **25 centiaren, gelegen ter plaatse « Boven den Reimsgracht » Sectie B Nr 899, reinende de Heeren J. H. I. J. Hustin-Lesire, Baron Jos. de Bonhomme-de Schaetzen, Nagant-Delvoie, Libert-Meesen J. K. J., en Vreeren de Kerkfabriek.**
In pacht bij Henri Lombard te Vreeren.

2°) **Een Bouwland** groot 37 aren **70 centiaren, gelegen ter plaatse « Op de Huyselstretir » Sectie B Nr 730 reinende A.M. Debrus, Vreeren de Kerkfabriek ; Scheurmans Slegers, Meesen-Menten Jos. de Wed. en kinderen ; Paques-Belfontaine en Paques Vandormael, Coenegrachts Lenaers en Renwe-Lenaers, den weg van Vreeren naar Glons. In pacht bij Gustave Voesen te Neerem.**

3°) **Een Bouwland** groot 27 aren **70 centiaren, gelegen ter plaatse « In het Ven » Sectie B Nr 28, reinende volgend perceel, Neerrepen de Kerkfabriek en Tongeren het Gasthuis van twee kanten. In pacht bij Jacobus Cloesen te Vreeren.**

4°) **Eene Weide groot 9 aren 60 centiaren, gelegen ter plaatse « In het Ven » Sectie B Nr 122, reinende vorig perceel, Tongeren het Gasthuis van 2 kanten en 2 wegen. In pacht bij Jacobus Cloesen te Vreeren.**

5°) **Een bouwland** groot 42 aren **70 centiaren, gelegen ter plaatse » Kogelhaegveld » Sectie B Nr 862, reinende Martin L. J., Noelmans Vanempten L., Jaspers-Daenen Jac., Vreeren de Kerkfabriek, Van Nispen tot Sevenaar, Ruys de Beerenbrouck C. M. O., en chermbacher Joséphine. In pacht bij Gustave Voesen te Vreeren.**

Los en vrij van lasten.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ten kantoor van den Notaris DE SCHAETZEN te Tongeren.

OPENBARE VERKOOP
van een

HUIS met AANHANG

te RIKSINGEN.

Op Dinsdag 18 April 1939, **om elf uur 's morgens, ter zittingzaal en ten overstaan van den Heer Vrederechter des kantons Tongeren, Kielenstraat, (Allée Verte) te TONGEREN, ten verzoeke van Mijnheer LAMBERT RENSON MOLENAERS en kinderen te Riksingen, zal notaris Jos. DE SCHAETZEN, voornoemd, gelijkvormig de wet van 12 Juni 1816, openbaar ten meestbiedende te koop stellen :**

Gemeente RIKSINGEN.

Een Huis, landgebouw en tuin, samen groot 8 aren, 30 centiaren, gelegen ter plaatse « Het Dorp » Sectie B Nrs 529k en 529f en 529l, reinende Mr Mathijs Raskin en Mevr. de Wed. Thys. Bewoond door M. J. Croughs-Renson.

Los en vrij van lasten.

Om verdere inlichtingen, wende men zich ten kantoor van den notaris Jos. DE SCHAETZEN, te Tongeren.

Vrijdag 14 April 1939, om 9 uren voormiddag, ten verzoeke en ten woonhuize van den Zeer Eerwaarde Heer Pastoor van er te Overrepen, zal Notaris Joseph de Schaetzen, openbaarlijk en bij opbod verkoopen, de volgende

HUISMEUBELEN

boekenkast in eikenhout met glazen deuren, 1 dressoir en 1 glazen kast (bahut) in mahonehout, 1 coulisse-tafel in notenhout met 5 verlengsels, 1 ronde tafel met marmeren blad (Lodewijk XV), 1 ronde tafel, 1 keukentafel, 1 bureelkachel (Le Cratère), een Leuvensche keukenkachel, 1 cuisinière, 1 bakoven (Pieter en), 1 waschmachien, 1 koperen waschketel, 1 tafelservies (76 stuks), 1 koffieservies (voor 6 personen), 2 schouwgarnituren, 1 lavaboservies, 1 Turksch tapijt (4 m. op 3 m.), 2 lusters, schilderijen in olieverf, en gravuren, 1 koperen watermoor, 1 grasmaaier (tondeuse), 1 bascuul met gewichten (100 kgr), 2 vogelskooien, en andere voorwerpen waarvan het verhaal te lang is.

Comptante betaling.

Voor verdere inlichtingen zich te wenden ter studie VAN ORMELINGEN, Predikheerenstraat, 7, Tongeren.

Studie van Meester Paul NEVEN, notaris te Tongeren.

Uit ter hand te koop
STAD TONGEREN.
EEN

nieuwgebouwd HUIS met stal

aanhoorigheden grooten tuin, weide en bouwland, groot te samen 46 aren 46 centiaren (11) gelegen « *Op den Luikersteenweg N° 156*, bewoond door M. Mawet-Vranken.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van Mter Paul NEVEN.

TE KOOP of TE HUUR
STAD TONGEREN

Schoon Huis met grooten Tuin

groot te samen 12 aren 80 centiaren gelegen *Kielenstraat, Nr 18*, thans bewoond door M. Berrand, Vrederechter. Door zijne ligging is dezen eigendom best geschikt voor geneesheer, rechter, advokaat, enz.

Ingenottreding binnen kort.

Voor voorwaarden en bezichtigen zich wenden ten bureele van den Notaris Paul NEVEN.

Uit ter hand te koop
Stad Tongeren.

1) Een schoon en welgelegen COMMERCIEHUIS, met twee vitrienen, groote winkelplaats, twee zitplaatsen, gang, keuken, twee serren, koer, achterbouw, hebbende op het eerste verdiep, vier slaapkamers, zolder, kelder, voorzien van electriek in alle plaatsen, waterleiding, regenwaterciteern en rioolleering, gelegen Pleinstraat, nr. 6, bewoond door M.Denis Houbart-Willems.

Inbezitneming binnen kort.

2) Een schoon en welgelegen HUIS met MAGAZIJN als garage, paardenstal en tuin, gelegen op den Bilserteenweg, groot 6 aren 30 ca., dienstig voor alle bedrijf en handel. Ingenottreding binnen kort.

3) Elf naastelkander gelegen en allerschoonste BOUWPLAATSEN, gelegen in het schoonste gedeelte der Stad, ter plaatse « Kogelstraat », aan den Kruissteenweg. — Onmiddellijk in bezit te nemen.

4) Drie schoone NIJVERHEIDSWERKPLAATSEN met bureelen, verdeelingen, aanhoorigheden en opene plaatsen, het al gelegen in de Hensstraat, dienstig voor alle bedrijven, werkhuizen, transport-onderneming, bergplaatsen, enz.

Voor inlichtingen en plans der verdeelingen te bezichtigen, zich wenden ten kantore van bovengenoemden Notaris Paul NEVEN.

Onregelmatige stoelgang

Het is een belangrijke functie, die iederen dag moet plaats hebben; ongelukkig is dit bij de meesten van ons niet het geval :

In beslag genomen door hun spel of onderworpen aan de tucht der school, houden de kinderen zich in.

Ook volwassen personen, onder voorwendsel dat de tijd ontbreekt (in atelier, kantoor, op reis), nemen deze slechte gewoonte aan, die langzamerhand leidt tot verstopping — een kwaal die de oorzaak is van 90 % der ziekten.

Hoe zal men de darmen weer brengen tot een normale werking, die U een gevoel van welbehagen en zekerheid zal geven ?

Een of twee ROODE PILLEN, volgens de krachten, iederen morgen gedurende een week met een lauwen drank genomen, zullen de darmen weer regelmatig doen werken.

ROODE PILLEN
L. Dupuis, Jumet
bereid met geconcentreerde plantensappen
6 FRANK PER DOOS — **IN ALLE APOTHEKEN**

LEEST EN VERSPREIDT

DE POSTRIJDER

het oudste blad van Limburg, gesticht in 1853.

Voor het abonneeren, het adverteeren en alles wat de redactie betreft, wende men zich tot onze Bureelen

Koning Albertlaan (Hoek der Steenderpoort) te Tongeren

" AAN HET WERK HERKENT MEN DEN VAKMAN "

" AL ROOKENDE KAN MEN TABAK WAARDEEREN "

TABALUX 22
rood pakje : licht
groen pakje : half-zwaar
blauw pakje : zwaar
2 fr. de 50 GRAMMEN

OUD ANTWERPEN
TABALUX

AAN DEN ROOKER VAN SIGARETTEN :

Ik rol liever zelf mijn sigaretten. Het kost mij minder, maar vooral, ik weet welke tabak ik rook : TABALUX 22

AAN DEN PIJPROOKER :

Hoe meer U kenner bent van tabak, hoe meer U TABALUX 22 zal bevallen

TABALUX S. A. ANTWERPEN

MENGELWERK VAN « DE POSTRIJDER ».

— 11 —

DE ROMAN VAN EEN DOKTER

Uit het Engelsch van

L. G. MOBERLY.

Eva kwam tot de conclusie dat het schrijven van het briefje aan Dr. Camberley niet zoo'n gemakkelijke taak was als ze zich had voorgesteld en verscheidene mislukte ontwerpen kwamen in verscheurden toestand in de prullemand terecht, voor ze eindelijk slaagde haar gedachten in een vorm te gieten, die haar een klein beetje bevredigde. Ze vond het heel kinderachtig van zichzelf, dat het haar zooveel hoofdbrekens kostte om te schrijven, wat ten slotte toch maar een « doodgewoon briefje » was.

Maar John Camberley's sombere oogen en wrange glimlach plaatsten zich voortdurend tusschen haar en het « doodgewone briefje », en haar vrees dat hij zich zou verbeelden, dat ze poogde een plaatsje in zijn belangstelling te veroveren, wierp een schaduw over haar gewone onbevangenheid.

Maar haar aangeboren nuchterheid en gezond verstand bracht ten slotte uitkomst.

— Ge zijt een ezelige, domme gans, Eva Ormonde, zei ze tot zichzelf. Dr. Camberley heeft dien dag toen hij hier was, niet meer notitie van u genomen dan van de tafels en stoelen en daarna, zoo het kan nog veel minder !

VII.

JOHN'S ANTWOORD.

Eva's brief bereikte John Camberley toen hij den volgenden ochtend aan het ontbijt zat, en voor hij de couvert open maakte, bekeek hij nieuwsgierig het hem onbekende, krachtige en duidelijke handschrift. Het was een zeldzame gebeurtenis geworden dat hij een brief ontving en dan nog wel een, die kennelijk afkomstig was van een dame.

Maar na de enthousiaste verhalen van zijn pupil over haar ontmoeting verbaasde de inhoud van den brief hem niet zoo heel erg meer. Wat hij las was dit :

Zeer geachte Dr. Camberley,

Ik ontmoette gisteren uw kleine pupil Sylvia op de wandeling en zij en ik zijn direct groote vriendinnen geworden. Ze heeft zoo iets liefs en aantrekkelijks en ik vind haar zoo buitengewoon vriendelijk dat het me een groot genoegen zou doen, als u goedvond, dat ze me nu en dan kwam opzoeken.

Nu mijn zuster onlangs getrouwd is en ik vaak alleen ben, geloof ik dat ik op mijn beurt ook veel aan het gezelschap van Sylvia zou hebben.

In de hoop, dat U aan mijn verzoek zult kunnen voldoen.

Met beleefde hoogachting
Eva Ormonde.

John keek over de tafel naar Sylvia.

— Dat is een briefje van de dame, waarmee ge gisteren onderweg hebt kennis gemaakt, van juffrouw Ormonde, zei hij, met een van die glimlachjes, die sinds Sylvia's komst een minder groote zeldzaamheid bij hem waren. Ze vraagt of ik goed vind dat ge haar af en toe gaat opzoeken.

Sylvia kreeg een kleur van blijdschap, vol verrukking klapte ze in de handen.

— En mag ik ? Toe, zeg maar dat het mag ! drong ze aan. Ik zou zoo verschrikkelijk gaarne willen.

John Camberley keek peinzend naar den brief, dien hij nog steeds in de hand hield.

— Ik geloof dat ik maar « je » moet zeggen, antwoordde hij na een korte pauze, met een stem, die ernstiger klonk dan hij zelf wilde. Ik geloof niet dat ge iets anders dan goeds kunt leeren van de dame, die dit briefje heeft geschreven. En het is voor u ook heel noodig dat ge eens met uw eigen oogen ziet hoe een werkelijke dame zich gedraagt. Juffrouw Day en ik kunnen u niet alles leeren wat ge noodig hebt, zelfs niet met de hulp van dominee Symonds !

— Ik denk, dat juffrouw Ormonde wel een lieve vriendin zal zijn, zei het kind peinzend, ze heeft oogen zooals een moeder heeft.

Sylvia's opmerking gaf John een eigenaardige ontroering ; hij streelde even met een liefkoozende beweging het haar van het kleine meisje.

— Het lijkt me dat juffrouw Ormonde nu juist de vriendin is, die gij noodig hebt zei hij zacht. We zullen haar vandaag samen een bezoek brengen om haar te bedanken voor haar brief, en om alles precies met haar af te spreken. Het is een verbazend vriendelijk aanbod van haar, verbazend vriendelijk.

— Oogen als van een moeder. De woorden van het vroeg-wijze kind flitsten John door den geest toen hij zich den middag had losgescheurd uit zijn isolement en met kleine Sylvia den salon in de villa der Ormonde's binnenkwam. Zijn kleine pupil had gelijk gehad, absoluut gelijk : het meisje in het groene kleed, dat opstond om hen te begroeten en hoog ten een jaar of vier-vijf en twintig kon zijn, had moederlijk-rustige oogen, waarin deze lieve wonderlijke en weldoende en liefdevolle rust was als in die, waarmee zijn eigen moeder op hem had neergezien toen hij nog een kleine jongen was. En toen Eva hem glimlachend welkom heette, ontspande het strakke masker van John's gelaat zich als vanzelf evenens in een glimlach.

De witte villa bracht hem levendig den voorjaarsdag voor den geest toen hij hier was binnengeroepen bij een stervende en toen hij — voor het eerst sinds haar huwelijk — opeens van aangezicht tot aangezicht had gestaan met Nina. De herinnering aan het meisje, dat hem geroepen had, was sinds lang vervaagd, en toen Eva Ormonde op hem toekwam, was zij bijna een vreemde voor hem, die hij nooit tevoren had gezien. Maar haar rustige oogen en zacht gracieuze manieren deden hem aangenaam aan, en er scheen iets mysterieus te zijn in de vredige atmosfeer van de groote smaakvolle kamer vol bloemen, dat hem het gevoel gaf dat hij met zijn kleine pupil in een veilige haven was beland. En de jonge vrouw die hen ontving, scheen geheel in deze omgeving te passen ; haar lieve persoonlijkheid bezat tevens iets onmiskbaar-waardigs en ondanks zijn afkeer van het vrouwelijk geslacht in het algemeen, gaf haar verschijning en optreden John Camberley een zalig gevoel van rust.

— Toen ik mijn brief aan u gepost had, begon Eva, vond ik dat ik iets heel brutaal had gedaan. Maar ik heb vaker van die brutale buien en ik hoop maar, dat ge mij mijn vrijpostigheid om mij met uw pupil te bemoeien, niet kwalijk neemt.

Ze glimlachte tegen Sylvia en het kind keek haar aan met een stralenden blik van liefdevolle bewondering.

— Er is geen sprake van onbescheidenheid van uw kant, antwoordde John en tot zijn eigen verbazing werd hij zich er bewust van, dat hij niet zoo afgemeten en norsch sprak als anders, maar met een bijna-vriendelijke ongedwongenheid. Het is integendeel buitengewoon vriendelijk van u om zooveel belangstelling in Sylvia te toonen.

— Ik zou het inderdaad zeer aangenaam vinden als ze nu en dan bij me mocht komen, zei Eva. Ik had gedacht als gij haar af en toe een uurtje kunt missen, zou ik haar misschien wat kunnen leeren waar ze wat aan heeft, zooals teekenen en muziek. Gij hebt zeker wel gehoord, dat wij bij het houten bruggetje kennis hebben gemaakt en we zouden allebei heel graag vriendinnen worden.

Ze keek met een schalksch lachje naar het kind, dat een kleur als vuur kreeg. Haar oogen straalden van geluk.

— O, toe, meneer John, mag het ? vleide ze. Ik denk dat ik verschrikkelijk veel van juffrouw Ormonde zal leeren.

John keek op haar neer, met een half-schuldigen, half spottenden blik.

— Ik ben niet bepaald de geschikte man, om een klein meisje op te voeden, verklaarde hij met een zucht. Ik doe mijn best — Juffrouw Day en ik doen allebei [illegible] voeding, die mijn pupil krijgt, maar hoe het ook zij — hier wendde hij zich tot het kind : Gij hebt het nog niet zoo kwaad bij me, hé Sylvia ?

— Kwaad bij u ? herhaalde het kleine meisje geheel-verontwaardigd. Ik ben zoo gelukkig als een mensch maar zijn kan, en ik zou geen liever an mijn weten om mij op te voeden dan u. Ik vind, dat we het razend gezellig samen hebben, u en ik.

De beide volwassenen glimlachten om de openhartigheid van het kind, en Eva trok Sylvia naast zich op de rustbank. John zette zich op een stoel vlakbij.

— Het is heel vriendelijk van u om u voor Sylvia te interesseeren, ging hij voort. Gij weet natuurlijk ook wat iedereen weet dat ik hier in het stadje niet bepaald een bemind persoonlijkheid ben ! En bovendien — er trok een donkeren schaduw over zijn gezicht. Ik was vast besloten dat Sylvia niet in nauwe relatie zou komen met een vrouw behalve dan met mijn oude huishoudster. Ik heb een goede reden voor dat besluit, dat u misschien heel zonderling voorkomt, maar ge zijt zoo buitengewoon vriendelijk ten opzichte van haar, dat ik voor u wel een uitzondering moet maken. Ik wil haar niet beletten met u goede vrienden te worden.

— Ik ben heel blij dat gij het goedvindt dat ze hier komt, antwoordde Eva met een vaste stem, en haar hart was vervuld van medelijden met dezen man met smartelijke oogen en zijn voor den tijd gegroefd gezicht. Ik geloof niet, dat ze hier iets zal leeren dat niet naar uw zin is.

— Sylvia heeft haar hart er op gezet om bij u te komen, en dat kon ik haar toch niet weigeren !

— Vindt ge goed dat ik een poosje met Bari naar buiten ga ? vroeg Sylvia opeens aan Eva. Hij kijkt zoo verlangend naar den tuin. 't Mag ook wel, hé ?

— Natuurlijk. Ik hoop dat gij en Bari dikke vrienden zult worden. Gaat maar eens flink rollebollen over het grasveld, en kom dan hier terug.

Het kind ging met den hond naar buiten door een van de openstaande deuren. John keek zijn pupil een paar seconden na en zei toen :

— Het is toch zoo'n allerliefst kind, ze heeft heel wat zonneschijn gebracht in mijn niet te zeer vroolijk huis. Ze heeft zoo'n blijmoedigen kijk op alle dingen. Ik heb nooit geweten, dat iemand voor zichzelf zooveel geluk kan halen uit de onbeteekendste kleinigheden.

Wordt voortgezet